

VOLILNO-PROGRAMSKA SEJA OBČINSKE KONFERENCE ZSMS

Problemi mladih niso posebni problemi

Na volilno-programski seji občinske konference Zveze socialistične mladine so delegati pregledali in ocenili delo mladinske organizacije v občini za preteklo dveletno obdobje, sprejeli so svoje programske usmeritve do leta 1986 in izvolili novo vodstvo mladinske organizacije v občini.

O delu in aktivnostih v preteklem mandatnem obdobju je spregovorila dosedanja predsednica OK ZSMS Nataša Kovač, ki je med drugim dejala: »V programskih usmeritvah XI. kongresa ZSMS, od katerega je preteklo dve leti smo sprejeli temeljne smernice za naše delo, ki naj bi pomenilo preobrat v delu mladinske organizacije, tako na vsebinskem kot na organizacijskem področju. Naše naloge so bile boj za izboljšanje družbeno-ekonomskega položaja mlade generacije in uveljavljanje njenih specifičnih interesov ter izgrajevanje množične frontne organizacije. Sedaj je čas, da pogledamo, v kolikšni meri smo se s svojo aktivnostjo mladi v naši občini približali ciljem teh usmeritev in s tem zmanjšali razkorak med zapisanim in dejanskim stanjem«.

Dejstvo je, da se z nenehnim slabšanjem družbeno-ekonomskega položaja delavskega razreda in delovnih ljudi slabša tudi položaj mlade generacije. Mladi v naši občini so se v zvezi z družbeno-ekonomskim položajem

Izšolana mladina brez zaposlitve

Razkorak med kadrovskimi potrebami združenega dela in izobrazbeno strukturo mladih iskalec zaposlitve se še vedno veča. To pa hkrati tudi pomeni vedno večje probleme za zaposlitev mladih, predvsem z višjimi stopnjami izobrazbe. Ta razkorak je še posebej značilen za našo občino, saj v okviru mesta Ljubljane beležimo najvišjo stopnjo relativne brezposelnosti. V kolikor, menijo mladi, ne bomo z bolj načrtno kadrovsko politiko v občini uspeli izboljševati kvalifikacijske strukture zaposlenih, ki je seveda pogojena z razvojem viškega gospodarstva, boljše tehnološke opremljenosti, večjo uporabo znanja in znanstvenega potenciala, bodo problemi tako v smislu nadaljnjega gospodarskega razvoja in s tem zaposlovanja vedno večji.

V marsikateri organizaciji združenega dela bi za rešitev teh problemov lahko veliko storili, pa se stanje žal ni prav nič izboljšalo.

Prav poseben problem pa predstavlja štipendiranje mladih delavcev iz Titovega sklada, saj v letošnjem letu nismo zabeležili niti ene same prošnje za podelitev te štipendije.

Stanovanja so in jih ni

Stanovanja so, pa čeprav jih je malo, pa vendar jih ni za mlade družine. Čeprav smo se že pred časom dogovorili, da so podstrešna stanovanja čudovita priložnost, da mladi uredijo v njih svoja gnezda, na teh podstrešjih mladih ni. Vsaj ne tistih mladih, ki so se komaj zaposlili, pa so si že ustvarili družino. Denarja imajo seveda ravno za normalno življenje, ne pa tudi za nakup dragega stanovanja. Na teh podstrešjih so si namreč svoja gnezda spletli lahko le tisti, ki so imeli zelo veliko denarja, saj je obnova teh stanovanj izredno draga.

Na pobudo mladinske organizacije pa so se le spremenili kriteriji za dodelitev stanovanj iz solidarnostnih sredstev, tako da imajo mlade družine zopet možnost pridobitve tega stanovanja. Mladi, so dejali na konferenci, ki smo najbolj zainteresirani za rešitev tega stanja, moramo biti še bolj energični pri odpravljanju vseh anomalij, ki se na področju stanovanjske problematike pojavljajo.

Mladi so tudi športniki, kulturniki...

Nenehno govorimo o nezainteresiranosti mladih in o tem, da v mladinski organizaciji upada množičnost. To vendar ne more biti tolikšen problem, vendar pa je treba

mlade pritegniti k delu v mladinski organizaciji preko dejavnosti v društvu. Skratka, mlade moramo pridobiti v najbolj aktivnih društvih, pa naj bodo to športna društva, kulturna, je dejal mladinec iz Šentjošta. Mladinec iz Iga pa je prepričan, da je vzrok nezainteresiranosti mladih v nenehnopravnosti mladinske organizacije z ostalimi družbenopolitičnimi organizacijami in v odklonilnem odnosu krajevnih funkcionarjev do dela mladih, kakor tudi v nenehnem pokroviteljskem odnosu starejših do mladine, ki ji je tako odvzeta samostojnost. Kar pa zadeva množičnost, je mladinec iz Iga poudaril, da mladi niso le tisti, ki delujejo v mladinski organizaciji, ampak so to tudi aktivni športniki, kulturniki in vsi mladi, ki so aktivni tudi še na drugih področjih. S temi mladinci se moramo enostavno dogovoriti za skupne aktivnosti, ka-

V imenu družbenopolitičnih organizacij občine se je predsednik občinske konference SZDL Franc Krumberger dosednji predsednici Nataši Kovač in sekretarju Rudiju Zveglju zahvalil za poštovno in uspešno delo in vodenje občinske mladinske organizacije v preteklem mandatnem obdobju.

terih rezultati tako ne bodo izostali. S takšno metodo dela so poizkusili že v Tobačni tovarni, pa, kot je povedala mladinka iz te osnovne organizacije, niso imeli uspehov. Mladi se namreč vse preveč izgovarjajo na svoje obveznosti in v prostem času, torej po končanem delovnem času, niso pripravljeni delati v mladinski organizaciji. Drugačnja je situacija na Igu, kjer se je mladinske delovne akcije udeležilo 70 mladincev in v Živalskem vrtu, kjer se vsake delovne akcije udeležijo prav vsi mladinci.

In zakaj se mladi ne odzovejo vsaj pri takšnih problemih, ki zadevajo njih same direktno? Bojimo se, nenehno se nečesa bojimo, so dejali na konferenci, saj smo jih že tolikokrat dobili po glavi! Raje vržemo puško v koruzo, kot da bi šli z glavo skozi zid, je še približala ena izmed navzočih mladink.

Skratka, med mladimi je prisotna misel, da se prav nič ne da spremeniti in zato je bila prav gotovo na mestu njihova pobuda, da bi se o teh problemih pogovorili z borci, ki so tudi na tem področju bili velike bitke in imajo zato izkušnje, kako se tej stvari streže.

NINA ČOŽ

navzočnost človeka, tako da zazna njegovo temperaturo, to informacijo pa pretvori v električni signal, vsakakor zanimivo...»

Medtem se je v avtobusu na dvorišču inštituta nabralo že dovolj potnikov, ki so se odpravili še na drugi konec mesta, kjer so si v Podgorici ogledali jedrski reaktor...

Danilo Hinič

RAZMIŠLJANJE

Apolitičnost ali kaj drugega?

Že nekaj let govorimo o nezainteresiranosti mladih v okviru delovanja njihove organizacije – ZSMS in jih zaradi tega celo nemalo obsojamo.

Da so neresni, da nimajo čuta odgovornosti, da se jim ne ljubi delat, samo zabavali bi se – skratka nič od njih. V pestrih strukturah osnovnih organizacij ZSMS, od osnovne šole do KS, povsod enaki ali podobni križi in težave z mladimi.

Kaj pa tisti, ki se jim ljubi delat in ki niso ravno plačani (ali neplačani) funkcionarji na ne vem kako visokem nivoju? Ne bom zapisala, da so v kalu zatrti od »starejših struktur«, vendar nekaj je na tem. Brez ognja ni dima, kot pravi pregovor.

Na vsakem koraku slišimo parole: »Na mladih svet stoji!«, »Dajmo mladim možnost!« in podobne.

Ko pa taisti mladi pokažejo voljo in zagnanost za delo, ko žrtvujejo prenekaturo uro in minuto svojega prostega časa, se ponavadi ugotovi, da so še najbolj pripravi za kurirje, poštarje, urejevalce grobov, fizične delavce ali »kulturne animatorje« v smislu pripravljavanja proslav ob 29. novembru, 8. marcu in drugih pomembnih praznikih. Kaj pa njihova lastna kreativnost? S plesi smo se še kar sprijaznili, ko pa beseda nanese na kake druge dejavnosti kot je npr. projekcija filmov, različni (miroljubni) koncerti, turnir v taroku. Skratka kaka alternativna stvar, je problem tu. Ali veste, da elektrika in kurjava nista zastoj? Šah se v mladinski sobi še lahko igra, karte so malodane prepovedane, čeprav ni posreči igra za denar. Kaj si pa mislite, da ste kar za debele tri ure prekorčili čas, v katerem je vama namenjena mladinska soba! Tako se vendar ne dela. Vse pa je bilo v najlepšem redu, ko smo 12 ur mešali beton in delali robnike na športnem igrišču. Takrat nismo prekinili nobenega termina!

Kaj si tudi mislijo tisti mladi, ki so nekega lepega aprilskega dne z metlami in kunjami v rokah, vsi v zanosu, da bodo končno dobili svoj prostor pod soncem, počistili za delavci povsem novo dvorano, naslednjega dne so raztovorili dva kamiona s pohištvo, nato vse pohištvo razpakirali (kakih 150 stolov, 30 miz in nekaj omar), ga znosili v dvorano, zdaj pa za taisto dvorano plačujejo najemnino, (lahko rečemo tudi participacijo pri pokrivanju stroškov) če hočejo imeti v njej ples?

Otropane se čutijo, saj tisti grenak okus ni ostanek od zajtrka, temveč ostanek od prahu in zaganja, peska in betona, katerega so požirali, skupaj z drugimi krajani, velikokrat pa tudi sami, da lahko sedaj zaidejo v prostore KS nekakrat na leto. Na ples, če je, sestanek, proslavo in po bone za bencin. Malo starejši morda tudi na predavanje o civilni zaščiti. Drugače pa nam korak beži mimo zaklenjenih vrat, na katerih ponavadi visi listek nedoločene vsebine in ti vzame voljo, da bi morda kaj ukrenil v smislu samoupravljanja in aktivnosti v KS kot osnovni celici našega sistema.

Izgleda, da dobra volja in pripravljenost na delo ni dovolj. Vse mora biti v skladu z dobrobitjo tistih nekaj ljudi, ki imajo škarje v rokah in krojijo platno. Nehote se mi vsiljuje misel na birokracijo in njene načine delovanja...

Mladi nismo in se nečemo predstaviti kot mučeniki ali celo svetniki; vendar pa tudi to nismo, za kar nas imate: razpuščena drhal, pijanci, razbijalci in tatovi. Zgledi vlečejo, tovariši in tovarišice, mi znamo biti tudi drugačni, to smo tudi dokazali.

Prav vi ste nas v veliki meri pripravili do tega, da nam je lažje reči: »Kaj nas briga!« in gremo vsak svojo pot, morda se srečamo le na plesu, ki je ostal kot edina naša aktivnost.

Nekoliko me je zaneslo, da pišem v množini, saj je vse to pisanje moje osebno mnenje, mnenje neke mladinke (brez funkcije, da ne bo pomote), krajanke in morda, do neke mere, tudi poznavalke (nekatereh) razmer.

Upam, srčno upam, da se bodo v tej smeri vremenali mladim Kranjcem v resnici zjasnila, kot je zapisal naš veliki pesnik. Zjasnila v odnosu med njimi samimi in v odnosu do drugih in drugih do njih.

Kot ste verjetno že opazili, pišem o čisto določeni skupini mladih Kranjcev in o čisto določeni okolici, ki jih obdaja, vendar sem prepričana, da so podobni problemi, če že ne enaki, prisotni v večini naših sredin.

Ti mladi Kranjci so se nekoč zelo trudili, marsikaj jim je spodletelo, marsikaj pa se jim je tudi posrečilo, brez lažne skromnosti.

Ko pa so spoznali, eni prej, drugi kasneje, da so še najbolj podobni marionetkam in ko jih je okolje prepračalo, da niso vredni počenega groša, ker so vsi po vrsti pokvarjeni in neodgovorni (eni malo bolj, kot drugi...) so vse skupaj obesili na klin in rekli: »Kaj nas briga!«

Skratka, bilo je lepo, nekateri so celo jokali!

RENATA AŽMAN

V INŠTITUTU JOŽEFA STEFANA

Dan odprtih vrat

Inštitut Jožef Stefan je znanstvena ustanova s 137 doktorji znanosti, 280 delavcev ima visokošolsko izobrazbo, 205 srednješolsko in le 79 z nižješolsko. Tudi letos, tako kot že dolgo vrsto let zapored, so delavci IJS v soboto 20. oktobra na stežaj odprli vrata za vse, ki jih zanima, kaj snujejo strokovnjaki na Jamovi 39, kakšni so njihovi laboratoriji, kako prehajajo dognanja iz fizike, kemije, elektronike, računalništva, biokemije in reaktorstva od znanstvenikov v gospodarstvo.

Nekaj ogledovalcev – vseh je bilo skoraj tisoč – vseh je bilo na ogledu, ki so ga odlično organizirali in popostreli s posredovanjem za elektrotehnično in računalniško usmerjene učence, povprašali za vtise.

Matija Šmalcelj, učenec 5. razreda: »Tovariš je pripovedoval o moči reaktorja, o nevarni tekočini, v kateri zbolijo in ki se ponoči modro sveti. Sicer pa sem gledal skozi elektronski mikroskop, preizkusil sem napravo, ki meri moč mišic, meni je pokazala 100. Za ogled sem se dogovoril s sosedo, ki dela v inštitutu zato, ker me še najbolj od vseh predmetov zanima spoznavanje narave. Kmalu bom namreč dobil mikroskop, skozenj pa bom gledal bakterije, žile na listih, živalce na algah, razpolovil pa bom tudi muho, da bom videl, kaj je v njej.«

Ivan Kalič profesor: »Na naši osnovni šoli Ivan Cankar na Vrhniki imamo v osmih razredih več učencev, ki se zanimajo za računalništvo. Skupaj hodimo na ogled tja, kjer je moč videti ali

slišati o računalnikih. Pričakovali smo več, kljub vsemu pa smo videli uporabo računalnika pri meteorološki postaji, pri spektroskopu na oddelku za jedrsko fiziko. Nekaj smo slišali o sestavi računalnika, že so nas seznanili samo z enim didaktičnim programom, videli smo nekaj računalniških igr, med njimi tudi šah, nasploh pa je preveč poudarjen hišni računalnik, je še dejal profesor, njegovi učenci pa so se v en glas strinjali z njim.

Matija Šmalcelj Rok Tavčar Robert Polanc

Rok Tavčar, študent 2. letnika medicine: »Zanimam se za novosti, zato je bilo zame najbolj zanimivo področje elektronske mikroskopije, pa tudi masne spektrometrije, čeprav sem si odprtih oči ogledal vse oddelke. Zanimivo je bilo slišati tudi o jedrski magnetni resonanci, ki naj bi nadomestila računalniško tomografijo (posebno slikanje možganov). Zanimal sem se tudi za dosežke na področju biokemije oziroma imunologije in še posebej za raziskave strupov in beljakovin.«

Robert Polanc, tonski tehnik: »Na ogled na dan odprtih vrat letos nisem prvič in včasih mi je, da taka ustanova to stori vsako leto. Škoda je, da se tega ne domislijo tudi v drugih znanstvenih inštitutih. Videl sem veliko izrednih tehničnih zanimivosti. Dokaj natančno sem si ogledal sistem za računalniško načrtovanje tiskanih vezij. Lep uspeh inštituta so tudi varnostne naprave, ki so jih v celoti razvili sami, izdeluje pa jih Varnost. Naprava zaznava

